

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÈNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMERS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50. — EXTRANJER, 2'50.

ULLADA POLITICA

El govern de n Maura està practicant la sinceritat electoral a tota vela. Ne volen unes quantes probas? La del Arcaide de Almeria que s troba ab que havia dimitit sense haver presentat la dimissió. Se tracta de un document fals; pero 'l govern deixa al arcaide sensela vara, elegant que a qualsevol moment té 'l dret de destituirlo.—La del Arcaide de Villanueva del Duero, conduhet a Valladolid entre una parella de guardia-civils, a peu y per la carretera, per haverse negat a dimitir a las bonas. Al últim no tingué més remey qu'efectuarlo, y ara está malalt del susto.—La del Ajuntament de Antequera, suspés en massa, provocant 'l indignació del poble... Pero lo que dirá en Maura: —¡Salga la sinceridad electoral per Antequera!

Fins ara a Catalunya ens havém lliurat dels atropellos del caball boig, y no será per falta de desitjos, sino perque qualsevol etzegallada en aquest sentit, acabaria d'encendre 'l foch de la Solidaritat catalana, que amenssa acabar per sempre més ab el caciquisme a lo menos en la nostra regió.

Ja tenim a n' en Moret jefe dels liberals, consagrat públicament per la major part dels ex-ministres de la colla. En Montero Rios y en Vega Armijos, lo mateix qu' en Romanones han acollat a tot, a trucos de pescar algunas actas. En Moret s' enten ab en Maura, que ha donat a n' en Moret la clau del calaix dels rosegons, y es per aixó sols que s' han decidit a acatarlo.

Molt a temps ha vingut la momentánea concordia, perque en alguns districtes els candidats afectes a un ó altre dels cap-pares, ja s' reganyavan las dents y anavan a tomballóns. Ara veurém si s' restableix la pau... y si arriba a restablirse veurém també si tindrà gayre durada.

En Canalejas y en López Domínguez s' han quedat fora de la conxorxa. No 'ls volen per massa radicals. ¡Ay, Señor! De qualsevol cosa n' diuhen radicalisme las encarnatadas momias del progresisme esbravat!

Un discurs pronunciat pel rey en persona en un Centre militar ha sigut objecte de tota mena de comentaris.

No serém nosaltres els qui 'ls aumentém ab las nostras personals apreciaciones: hi ha cosas que no s' poden dir.

El dia 25 se reuneix 'l alta representació de la Unió republicana, baix la presidencia del Sr. Salmerón. Es induptable que serán tractats assumptos de la major importancia, relacionats ab la vida del nostre partit, contra la qual pretenen en vá atentar alguns elements bulliciosos, que de un' hora lluny ensenyen 'l orella de la més desaperoderada ambició.

Y es féros'hi favor tractarlos de ambiciosos, que be podria donarse 'l cas de que treballassin per compte dels monárquichs.

Fins aquí 'ls que per un motiu ó altre no estavan del tot conformes ab la marxa impresa a la política del partit per qui té la responsabilitat de dirigirlo, se n' han anat a casa. Aixís han procedit 'l Estévez, en Nakens y en Joaquím Costa. Es de sentir sempre aquesta resolució tractantse de personalitats tan valiosas; pero es digne de censura que no tothom haja sapigut imitarlos, y que hi haja qui amat a Roma ó a Romanones per tot, cultivi el sport de la

rebeldía, pretenent desgabellar las filas republicanas, en vigílas de unas elecciones generales.

El Sr. Salmerón, investit de la més omnímoda confiansa en la Assamblea del 25 de mars, la conserva íntegrament, segons aixís ho han declarat els organismes del partit. ¿De quina Assamblea, de qui na representació dels organismes ha rebut may cap mandat 'l agitador Lerroux? ¿Es que creu que 'l audacia y 'l desenfré son una font de dret?

PEP BULLANGA

Al Congrés no hi tornarás

o tenen importancia els últims actes celebrats a Barcelona pels elements lerrouxistas.

Necessitavan llansar una candidatura sens forsas, sortida de 'l infern de l' americana de n' Lerroux, y no podentho fer a palo sech, enllassaren la cosa ab la

conmemoració de la mort de Giordano Bruno. Sempre la mateixa farsa! Sempre 'l mateix afany de fregar la pesseta falsa ab polvos de mirall! ¡Ah, si 'l mártir de la Inquisició romana hagués pogut preveure que havian de ferlo servir pera aguantar la capa als candidats lerrouxistas, estém segurs que al anar al suplici hauria malehit la seva mala estrella!

Per fortuna, tothom se fa cárrech de que aqueixas profanacions no serveixen més que pera demostrar la falta de confiansa en las sevas forsas per part dels mateixos que las realisan. Son una revelació patent de la seva carencia d' escripols y de la seva impotencia.

Per aixó els deu meetings del dissapte, preparatoris del gros, del monstuo del diumenje, sigueren deu fracassos. ¡Cóm se n' ha anat la vida, 'l animació y 'l entusiasme d' aquella que foren un dia poderosos centres d' atracció republicana, desde que la disidencia dels lerrouxistas ha sembrat en el partit la sisanya de la discórdia! En la major part d' ells no s' fa altra política que la del descrédit, de la imposició y de la intolerancia, es a dir, la política de la descomposició. Y que 'ls bons republicans se n' apartan ho demostra 'l fet de que en deu meetings, exageradament bombejats, a penas si s' hi arribá a congregar un concurs de 3,000 oyents, ab inclusió de donas y criaturas.

Més animat se vejé 'l monstuo que s' celebrá el diumenje. Pero s' ha de tenir en compte 'l dia y 'l hora de la seva realisació. ¿Quin teatro deixa de omplirse 'ls dias festius a la tarde? ¿Y ab quant més motiu no havia d' omplernarse 'l Condal, essent la funció gratuita? Ab forsas gent y unas quantas banderas voleyant, y un bon aplench de claque disposta a rompre's las mans aplaudint y a escorzar la gargamella vociferant, res més fácil que elaborar una ovació teatral, d' aquellas que 'l héroe mateix del tiberi diu que necessita pera recobrar las perdudas forsas.

Pero no creyém que puguin enrobustir ja el seu organisme decaygut aquests tragos emborraxadors. Tothom sab qui es y ahont va; y 'l judici sever, implacable que d' ell ha anat formantse en la conciencia pública, no s' modifica ni ab un ni ab cent discursos altissonants y buyts de dintre. Se necessitan explicacions claras y no bravatas y diceris; son precisas rahóns convincentes y no ridículas arrogancias.

Quan tothom ha vist que sis anys enrera vingué a Barcelona sense una pesseta, y avuy ensenya lo

AL TEATRO CONDAL

La sombra de n' Giordano Bruno

—¡Enrera, farsants! Els esclaus de la intolerancia no tenen el dret de tributar homenatges al mártir del lliure pensament.

que mostra en sas empresas de carácter mercantil, encare que ab etiqueta republicana, practicant una política d' aparent oposició rabiosa y que, de ser de bona lley, lluny de donar profits hauria de produhir

perduas de consideració; quan tothom veu aixó, tothom té dret a preguntar:—¿Qui paga? ¿D' ahont surten aqueixas missas? Aquest dupte no es cap ofensa, no es cap insidia

(0/38)

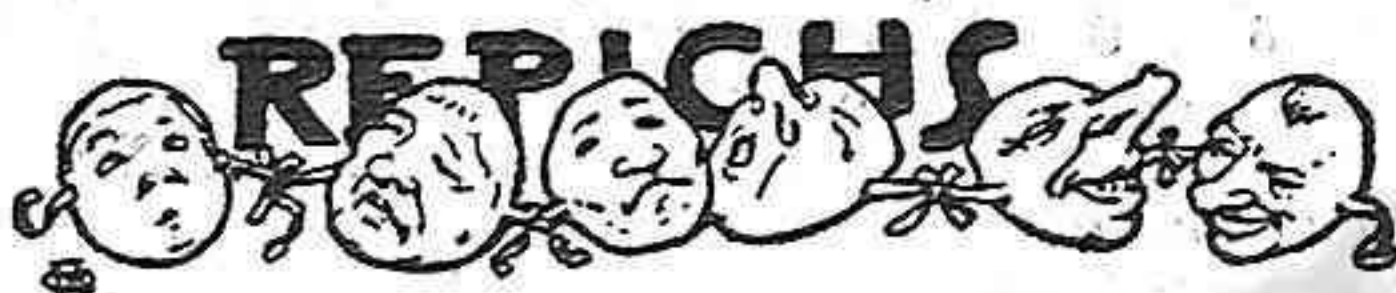
en López Domínguez y altres qu' en la comedia política hi han fet papers d' importància; però això no vol dir res; pesi a aquestes pocs baixas, lo cert es que 'ls liberals s' han dat la gran abraçada. ¿Pot saberse ara quin dia tornaran a barallarse?

Anclada s' estava a Cádiz, idesgraciada embarcació! quan de cop, sense sisquera avisá a la gent del moll, enfonza la proa al aygua, fa una tamborella, y... ¡plom!, en el temps de dir mitj credo desapareix d' aquest món. ¿Comentaris? Ja n' faria, donchs el barco, vell ó nou, tenia en la nostra esquadra el seu lloch y 'l seu valor; pero... ¡qué volen que 'ls digui! per més que sembli assombrós que un barco de guerra 's perdi a la vista de tothom y a dintre d' una galleda — que no altra cosa es un port, — al aná a dir lo que penso, penso... penso... si, senyors, penso... que tenim a Espanya la Lley de jurisdiccions.

Diu que 'l Sant Pare s' arronsa; no m' extranya la virada. Veyentse vent el xubasco y convensut de que Fransa no 's deixarà intimidar per las sevas artimanayas, a fi de no pérdrho tot vol mirar si al menos salva del naufragi de la fé uns quants milions... per las ánimas. Tractantse d' aquesta gent es un recurs que no falla: si 'ls volen tenir sumissos y fent la farina blana, no crideu, no arreu barullo, no 'ls aneu ab amenasas: limiteuvos quietament a tocarlos la butxaca.

Del enredo de las cédulas per ara no se 'n sab res. Quan é en Maura algú n' hi parla, fuig d' estudi ó díu: Veurem! No obstant, els seus íntims creuen que, com que la lley es lley y aquésta mana cobrarlas ab arreglo als preus moderns, per més que 'l Govern ho senti, no tindrà al fi més remey que sostenir las tarifas ara com ara vigents. Buenol... Lo qu' es per nosaltres pot quan vulgui tirá al dret. La lley, pel mer fet de serho, ens obliga a pagar, es cert, pero ¿arribará a obligarnos a tenir quartos?... No ho crech.

C. GUMA

REPLICHS

A cridar l' atenció que 'l Sr. Serrallera, que segons *El Progreso* estigué present en el meeting del Condal, no pronunciés cap discurs, ni digués tan sols «aquesta boca es meva.»

Nosaltres no ho trobém gens extrany, si es cert, com ens asseguran, que desde 'l dia que va notar que l' havian fet portador d' un *Mensatge de falsedat*, el Sr. Serrallera va agafar la pepida.

Y ara 'l gallito no pot manejar la llengua. Pero ja 's cuidarà de tréureli en Lerroux, inclentlo en la candidatura de Diputats a Corts.

Deya *El Progreso* que 'ls radicals de Roma y de París van invitar a D. Alecandru a celebrar el 307 aniversari del suplici de Giordano Bruno. Una pregunta: Si realment l' haguessin invitat, ¿s' hauria abstingut de publicar la invitació?

Y ara si *El Progreso* vol fer un xiste, segueixi el meu consell. Digui que no va publicar-la... ¡per modestia!

No crech que hi haja necessitat d' expulsar a n' en Lerroux del partit d' Unió Republicana: ell mateix se n' ha anat, al constituirse en paladí de la desunió dels republicans. *Unió y desunió* son dos termes antitéticos que no poden estar junts.

A propòsit del cas d' en Lerroux, no estarà de més retreure un quènto vell. Era un malalt, ab el nas tan plé de gangrena, que produhia horror.

Se celebrá consulta de cirurgiáns, y un d' ells se manifestá partidari de procedir activament a l' amputació del membre gangrenat.

Pero un altre li replicá:—¿A qué donarnos aquesta feyna? ¿Qué no veuen que a l' hora menos pensada ell mateix caurrá?

Aixó es lo que ha succehit ab l' incansable perturbador de la Unió Republicana.

Al sortir del Condal.

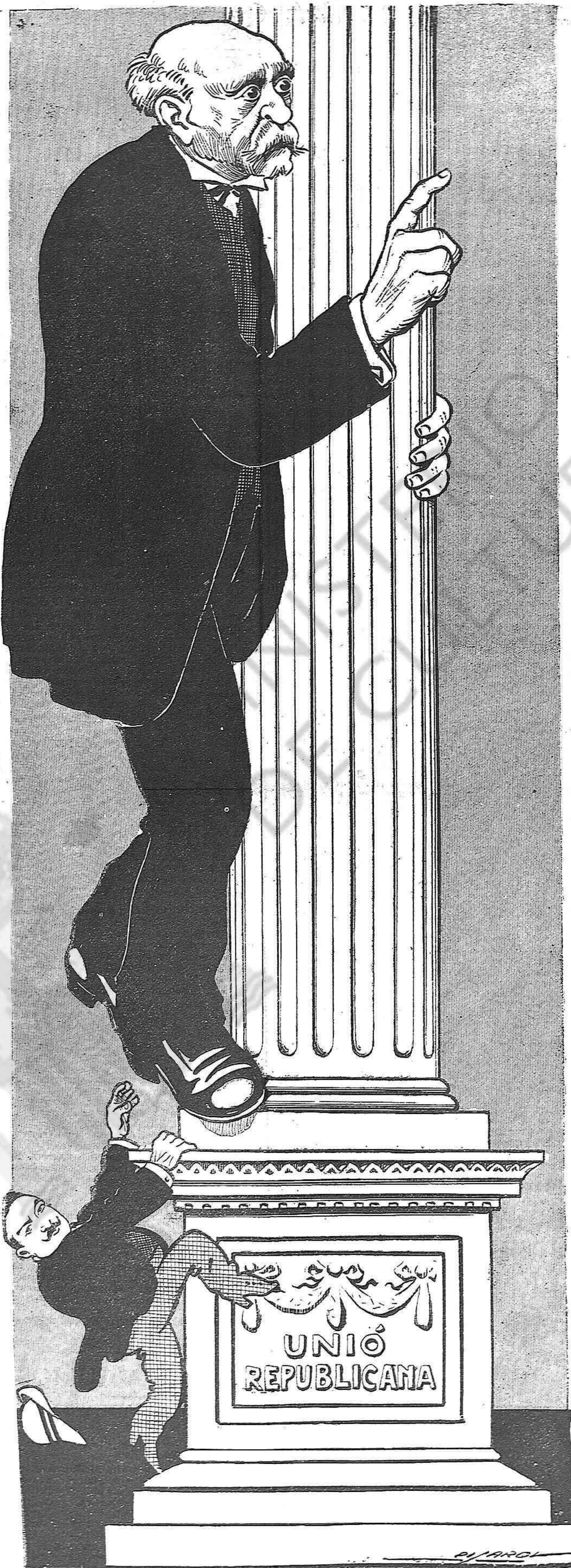
—Ara ja sé per qui votaré.

—¿Per qui? ¿Per en Mir? ¿Per en Pich? ¿Pel papá Ulled?

—No, cá: votaré per en Giordano Bruno. Es l' única manera que trobo de desagrarlo de la profanació que han comés ab ell, els que han tractat de convertirlo en penja-capas electoral.

Nosaltres som dels que reprobém els fets de Capellades. Si quatre titiriteros antisolidaris tenian empenyo en celebrar un meeting en aquella vila, cap reparo havia de tenir ningú en deixarlos desbarrar

El gegant y 'l pigmeu

Es inútil que 't cansis; no li arribarás ni a la sola de la sabata.

a la mida del seu gust. Ab no ferne cas n' hi havia prou. Té més eloquència 'l despreci que una xiulada. Es més persuasíu el desdeny que un cop de pedra. En aquest punt, com a amants que som del dret, no podém establir distincions.

Pero, per altra part, si 'ls germans Ulled y 'l coronel Careaga y 'ls demés expedicionaris que 'ls acompanyavan siguessin conseqüents, lluny d' ofendre's per la rebuda de que sigueren objecte, havian de celebrarla, donantse'n per plenament satisfets y orgullosos.

Perque lo que feren ab ells a Capellades, es precisament lo que solen fer ells per tot arreu ab els que com ells no pensan.

Y bé 's pot rebre alguna castanya, si ab ella 's lo gran afermar las ventajás del kabilisme, erigit en sistema democrátich.

Entre 'ls lerrouxistas va cundint una idea original que no duptém tindrà realiació, si algú dia guanyan.

Se tracta de reintegrar en el servey actiu al valiente coronel Careaga, concedintli de pas l' ascens a general de brigada, per la seva retirada de Capellades. Ja ho diuen alguns autors militars: «Hi ha retiradas que valen més que una victoria.»

Llegeixo:

«Se ha dictado auto de procesamiento contra los autores de la letra y la copla que cantó la zarzuela *La diosa del placer.*»

Els hi está molt bé. ¿Que no sabían que 'l plaher avuy el tenen monopolisat els sarsueleros mauristas?

El candidat lerrouxista D. Ramiro Torres, en las últimas eleccions municipals, s' empenyava en ser candidat pel districte octau. Pero D. Alecandru necessitava el lloch pel Sr. Jiménez, secretari de la Casa del Pueblo, y lográ ferlo retirar baix la promesa de que l' inclouria en la candidatura de Diputats Provincials.

A lo menos aquesta vegada ha tingut paraula. Pero ¿quin paper fa la Junta municipal, qual acció se limita a obedir els manaments del amo?

Dos candidats carbassejats en las últimas eleccions municipals, els Srs. Casals y Pich; es a dir: dos candidats que reberen la repulsa del cos electoral republicá, son presentats de nou, per veure si passen com a Diputats provincials.

¿No tenen més elements els de la dissidencia lerrouxista, que s' han de valdre d' aquests plats esquarterats de segunda mesa?

Y a propòsit de D. Salvi Casals, que s' presenta com a ingeniero: algú ha observat que no figura en las listas de la seva professió contingudas en el *Anuario Riera*.

Y ara preguntaré:—¿Per qué no hi figura? O en altres termes:—¿Qu' es aquest candidat: enginyer ó enginyós?

Una gofia de la *Gaceta oficial del Celeste Imperio*: Digué un dia que 'l Sr. Pi y Arsuaga entraria a formar part de la redacció d' *El Intransigente*, periódich lerrouxista, instalat en una casa d' en Romanones.

El Sr. Pi y Arsuaga, trobantse a Sabadell, va desmentir aquesta especie.

¿Quán la *Gaceta oficial del Celeste Imperio* se decidirá a abandonar la cria de gnatillas, cada dia menos productiva?

En Nakens entreté la seva estada a la presó describint els abusos y penalitats de la vida carcelaria.

«Un día—diu—portaren a la presó a un blasfemo. Al interrogarlo no hi hagué medi de tréureli una sola paraula, resultant que l' acusat de renegayre... era mut.»

Miracles son aquests que tan sols se poden donar en una nació católica com Espanya.

Lema d' un article publicat en *El Progreso*, baix el títol de «LA CASA DEL PUEBLO.»

«No es tuya, ni mía. Es de todos.» Vels'hi aquí una nova mentida y de gros tamany. Si la Casa del Pueblo es de tothom, ¿cóom es que no 's donan els comptes que tothom demana?

CORRESPONDENCIA

Caballers: Joaquín Quer: Un aficionat de Rubí, Un adagolla pel, Dos joves del Centre Coral, La Jardinera (Nespra), Coka Roka y C., y Un anti-robospierista: Es-guerrada!

Caballers: Moka Soka y C., A. Roca Coll, La Senyera Masnovenca, A. Cararach (a) Curro Mejoja, Coll de Clau, Tres eslandris de Masnou, Cinch caps de fusta del Barraló, Enrich Bonagarriga (a) Suat, y R. A. (a) Pau de las Calasas Curtas: Justa la fusta!

Caballers: Antoni Feliu: Aixó cantat sota la finestra de l' aymia ha de fer el seu efecte. Llegit no 'ns resulta, y es perque aixís se descubreixen més las imperfeccions.

—S. Pelegrí Argilaga: Els versos son de un poeta de cos enter. Pero permetim que li digui que d' alló de las mitjas al garró se n' ha fet massa abús y ara els lectors no hi están per aquests xistos.—P. J. G.: El monólech de que 'ns parla, si es en cartera, que creyém que sí, sols podrá aprofitarse pera un almanach. ¡Deixis de la extensió de un monólech... llarch!—Catalunya: Si senyor; ab molt gust li publicariám el sonet... si fos sonet; pero aixó no es sonet, aixó es un tufí de disbarats.—F. P. Valdés: Home: li soch franch; sí; hi trobo un inconvenient... Que no m' agrada, veliaquí.—Joseph Baget: ¡Santa ignocencia! Vinsam aquí!... ¿Que no ho veus que forsas y focas no consonan?—El Comte de la Vérgia: Els impossibles aniran... probablement.—P. M. C.: ¿Qué vol que li digui?... Me sembla que 'l mateix Lerroux no hauria fet millor.—R. Porón: Veremos... que deya la Lluciana.—Andrésito: Se agradece... y ja ho sab, s' hi farà lo que s' pugui.—E. Queralt F.: Aquestas engrunas me fan molt mala espina. No li dich ni sí ni no... pero... ojo al Cristo!—J. M. del Priorat, J. P., y J. T.: No 'ns hi comprometém per varias rahóns.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.